

Hjemsendelsen fra Udlandet, udreder Forsørgelseskommunen hele Udgiften ved Forsendelsen fra Landets Grændse. Hvor Forsendelsen omvendt fæer til et Sted, hvorfra Erstatning ikke kan erholdes, udredes Forsendelsesudgifterne forskudsvis for Landets Vedkommende af Repartitionsfonden for den Amtsradskreds, hvortil Opholdskommunen hører, og for Kjøbstædernes Vedkommende af den paagjældende Kjøbstads Kommuneklasse og fordeles derefter aarlig paa Amtsradskredsen og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder efter Følletal, medens de i Kjøbenhavn bæeres af Stadens Kasse og paa Bornholm af den for Dens Kjøbstæder og Landdistrikt fælles Repartitionsfond.

§ 56.

Personer, som skulle løslades efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde, uden at Straffelovens § 16 paa dem finder Anvendelse, blive, naar Straffeanstaltens Bestyrelse skjønner, at de ikke kunne erhverve deres Udkomme uden vedvarende Fattigunderstøttelse, at hjemsende til Forsørgelseskommunen, forsaavidt denne under Sagen er opløst og opgivet for Straffeanstalten, men ellers til Fattigvæsenet paa det Sted, hvorfra den Paagjældende er indsendt til Straffeanstalten, for af dette at hjemsendes, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt anerkjendt. — Andre Personer, der efter udstaaet Straf af offentligt Arbejde løslades, blive, naar de befindes subsistentsløse og begjære saadant, at hjemsende til den Kommune, der for Straffeanstalten er opgivet som den, hvori Vedkommende eller hans Forsørger havde fast Ophold; er ingen saadan opløst, eller maa det faste Ophold antages at være opgivet i Straffetiden, hjemsendes Vedkommende overensstemmende med de i denne Paragrafs første Punktum givne Forfrister. — Hjemsendelsen iværksættes i de ovennævnte Tilfælde ved Straffeanstaltens Foranstaltning og for Statskassens Regning, indtil Aflevering fæer til et Fattigvæsen, dog at Udgiften ved den Paagjældendes Forsyning med Klæder ved hans Løsladelse altid bliver at erstatte Straffeanstalten af Fattigvæsenet paa det Sted, hvortil han afleveres. Efterat Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, forholdes saavel med sidstnævnte Udgift som med Omkostningerne ved hans Underhold og videre Hjemsendelse overensstemmende med de herom gjældende almindelige Regler.

Naar en Person er bleven straffet for Betleri eller Løsgængeri uden at være idømt Straf af offentligt Arbejde, hjemsendes han af Politiet efter udstaaet Straf til den Kommune, i hvilken han eller hans Forsørger havde fast Ophold, dengang Straffen idømtes; kan intet saadant fast Opholdssted udfindes, eller maa dette antages at være opgivet i Straffetiden, bliver han at hjemsende til Forsørgelseskommunen, saafremt denne under Sagens Drift er udfunden, men i modsat Fald at aflevere til Straffestedets Fattigvæsen for derefter af dette at foranstaltes hjemsendt, naar Forsørgelseskommunen er udfunden og dennes Forsørgelsespligt er anerkjendt. Udgifterne ved den af Politiet saaledes iværksatte Hjemsendelse eller Aflevering, derunder indbefattet Udgifterne til Paagjældendes Beklædning og Forpleining, indtil Hjemsendelsen eller Afleveringen til vedkommende Fattigvæsen har fundet Sted, blive at udrede af den Kommune, der ifølge Bestemmelsen i foranstaaende Punktum er pligtig at modtage ham, dog, saafremt en anden Kommune er hans Forsørgelseskommune, mod Regres til denne; kan Forsørgelseskommunen ikke udfindes, forholdes der med de ovennævnte Udgifter paa den i § 55 sidste Punktum foreskrevne Maade. — Med Hensyn til de Omkostninger, der, efterat Afleveringen til Fattigvæsenet har fundet Sted, medgaa til Paagjældendes videre Underhold og Hjemsendelse, komme de almindelige, herom gjældende Regler til Anvendelse.

Personer, der for andre Forbrydelser og uden i Forbindelse dermed at være straffede for Løsgængeri eller Betleri ere ansæet med mindre Straf end offentligt Arbejde blive, naar de efter endt Straf erklære sig for trængende, at aflevere til Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Straffen er udstaaet.